

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 78. Ecclesia Franciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. nem eversum iri. Hortatur Episcopos,
 A.C. 1052. ut hunc errorem excindant, suadeantque
 Pontifici, ne reos innoxiosque eadem
 c. 34. poena involvat. Refert, quæ Leo Papa
 c. 35. in hac causa jam prius præceperat, &
 Henricum Imperatorem laudat, quod sua
 auctoritate ad Simoniam exterminan-
 dam usus fuisset. Ceterum hoc Petri
 c. 36. Damiani Opus dictum est Liber *gratissi-
 mus*, quod nempe illis, quorum Ordina-
 tio in dubium vocabatur, esset acceptis-
 simus.

§. LXXVIII.

Ecclesia Franciæ.

tom. 9. Conc. In Francia Jordano Episcopo Lemovi-
 p. 1068. censi defuncto cum complures Cleri-
 ci, virique nobiles Guilielmum Ducem
 Aquitaniæ adiissent rogantes, ut ipsis
 Episcopum daret, Is totius Aquitaniæ
 Proceribus, Clericis, & Ecclesiæ Vacan-
 tis Vasallis ad consilium adhibitis matu-
 re deliberavit; tumque electus est Icte-
 rius consentiente Duce, Ademaro Vice-
 comite, omnibus Clericis populoque
 quarta Januarii anno millesimo quinqu-
 gesimo secundo, ex quo Henricus Rex
 imperaret vigesimo secundo. Ordina-
 tus est vero ab Episcopis præsentibus Ai-
 mone Archiepiscopo Bituricensi, Renco-
 ne Episcopo Claromontano, Gerardo Pe-
 troco-

trocoricensi, consentientibus Episcopis Rutenensi, Albigeni, & Cadurcensi. Notandum, quod in his Actis Rex solummodo ibi, ubi dies apponitur, nominetur.

Sæculum XI.
A. C. 1052.

Eodem anno Pontifex & Rex Franciæ fundatam Abbatiam Casæ Dei in Arvernica datis literis confirmarunt. Fundator erat Robertus, in illa regione natus, filius cujusdam Geraldii, qui ex Familia S. Geraldii Auriliacensis ortus credebatur. Robertus juvenis inter Canonicos Brivatenses S. Juliani educatus, cum in via virtutis strenue progredere-
*vit. Sæc. 6.
Ben. par. 2.
p. 188.
Sup. l. LIV.
§. 22.*

Cuidam viro nobili, nomine Stephano, gravium scelerum reo, vere pœnitenti, & consilium a Roberto expetenti, suasit ille, ut mundum relinqueret, se
 E e 2 ipsum

Sæculum XI. ipsum fugæ socium offerens. Hortatus
A.C. 1052. etiam ut tertium comitem quæreretur, &
 exiguum in deserto aliquo Ecclesiam, ubi
 de labore manuum suarum & oleribus
 obviis vitam sustentarent. Quin & Sa-
 cellum, quod sibi exoptabat, sub Parochi
 cura esse cupiebat, ne rei novitas cui-
 quam conquerendi locum daret. Cum
 que alius etiam ex illius regionis Opti-
 matibus, nomine Dalmatius, pio fœde-
 re se ipsis junxisset, & Robertus utrum-
 que in proposito constantem cognovisset,
 sedem sibi delegerunt apud Eccle-
 siam desertam, quam Stephanus aliquan-
 do Anicium Velaunorum iter faciens
 notaverat, & unacum vicina eremo a
 duobus Canonicis Aniciensibus, in quo-
 rum ditioe sita erat, facile obtinue-
 runt. Ærumnæ plurimæ novis hospiti-
 bus in illis initiis tolerandæ fuere, tum
 ob loci sterilitatem, tum ob inhumani-
 tatem accolarum, eis insaniam expo-
 brantium, quod nihil habentes huc ve-
 nissent, ubi etiam comportata annona
 famem satis depellere non potuissent.

Robertus duos hos Discipulos ad per-
 severantiam excitabat, & illis manibus
 suis operantibus ipse orationi & lectioni
 vacabat, ut haberet, unde doctrinam
 spirituales suggereret. Tandem impro-
 bo

bo labore & patientia plana facta sunt ^{Sæculum XI.}
omnia, vicinorum hominum ingenia ^{A.C. 1052.}
mansuefacta, multique tam ex Clericis,
quam ex Nobilibus ipsis juncti. Nempe
miracula, quibus Robertus claresce-
bat, magnam ei Discipulorum multitu-
dinem conciliabant. Sed ipse hæc omnia
SS. Martyrum Vitalis & Agricolæ meri-^{Monaste-}
tis, quos Patronos ea Ecclesia veneraba-^{rium Casa}
tur, tribuebat. Tandem maximus nu-^{Dei.}
merus tyronum sub ipsius Disciplina vi-
vere & proficere cupientium invitum
compulit, ut fundos & pecuniam sibi ad
construendum monasterium oblatam ac-
ciperet. Cœpit igitur in eodem loco
ædificare Cænobium usus consilio Ren-
conis Episcopi Claromontani, in cujus
Diœcesi situs erat ille locus. Ceterum
Robertus noster Mundo valedixit anno
Salutis reparatæ millesimo quadagesimo
tertio, & tribus ferme post annis novum
monasterium condere cœpit, quod anno
millesimo quinquagesimo secundo perfe-^{Mabill. ob-}
cit. Id enim discimus ex Bulla Leo-^{serv. ad vit.}
nis IX. Papæ secunda die Maji data, ex^{n. 8. Append.}
literis patentibus Henrici Regis Franciæ,^{ad Lup.}
vigesima Septembris datis, quibus com-^{Ferr. edit.}
plures Episcopi & Magnates, nempe Ay-^{Balu. p. 524.}
mo Archiepiscopus Bituricensis, Arnol-
dus Turonensis, Agobertus Episcopus
Aurelianensis, Helmuinus Augustodu-
nensis,

Ee 3

Sæculum XI.

A.C. 1052.

nenfis, Menardus Archiepiscopus Seno-
 nensis, Enzelinus Episcopus Parisiensis,
 Guido Cabillonensis ad Ararim, subscri-
 pserunt. Præcipui ex Optimatibus le-
 guntur Odo Regis Frater, Robertus Dux
 Burgundiæ, alter Regis Frater, Guiliel-
 mus Dux Aquitaniæ, Guilielmus Dux
 Normanniæ. Jam illo tempore hæc Ab-
 batia, Casa Dei, appellabatur, cujus Ab-
 bas primus Robertus noster ad trecentos
 rexit Monachos. Ecclesias ferme quin-
 quaginta jam diu collapsas erexit, & Ca-
 sa Dei exinde Caput integri Ordinis seu
 copiosæ Congregationis multorum Mo-
 nasteriorum sub Regula S. Benedicti mi-
 litantium evasit, unde complures viri il-
 lustrissimi prodire. Obiit Robertus an-
 no millesimo sexagesimo septimo decima
 septima Aprilis, & Sanctorum numero ad-
 scriptus colitur.

§. LXXIX.

*Halinardi Archiepiscopi Lugdunensis
 extrema.*

vit. Halin.

n. 8. Sæc. 6.

Ben. part. 2.

p. 39.

Halinardus Archiepiscopus Lugdunen-
 sis a latere Leonis IX., ex quo is S.
 Petri Cathedræ impositus fuerat, vix un-
 quam discesserat, nam cum ceteris Gal-
 liæ Episcopis ad Concilium Romanum,
 quod Leo anno millesimo quadragesimo
 pono, Pontificatus sui primo, celebra-
 vit,